

Expunere de motive

Marea Unire de la 1918, care a dus la crearea României Mari, a fost cel mai important eveniment istoric din evoluția națiunii noastre. Atunci a fost creat statul național unitar, care a constituit un element de baza în crearea principiilor Constituției moderne. A fost un deziderat de secole al românilor, care nu s-a petrecut întâmplător, ci a fost consecința firească a luptei naționale, duse în spațiul carpato-danubiano -pontic.

Scopul elitelor românești a fost crearea unui singur stat românesc în granițele formării poporului român, de o parte și de alta a Carpaților. Vicisitudinile vremii au decis ca românii să trăiască dispași, în state diferite, sub ocupația sau suveranitate străină. De aceea, visul național al românilor a fost realizarea României Mari.

A fost greu de realizat din cauza unei poziționări geo-politice vitrege, fiind înconjurați de mari imperii care au dorit, de-a lungul istoriei, să controleze sau să cucerească aceste teritorii, aflate la granița dintre Est și Vest, la gurile Dunării și cu ieșire la Marea Neagră. O zonă strategică, pentru care marile puteri s-au bătut în vederea deținerii controlului asupra principalelor trasee comerciale, în drumul spre Orientul Apropiat și Îndepărtat.

Astăzi, mai mult decât oricând, la împlinirea Centenarului avem nevoie de un Muzeul al Marii Uniri, un muzeu al celui mai important eveniment național din istoria noastră. Dar scopul funcționării acestei instituții nu este doar de a organiza conferințe și expoziții, ci cel mai important, este să demarăm o cercetare amplă asupra fenomenului numit Marea Unire. Acum, la 100 de ani de la realizarea României Mari, avem nevoie să lucrăm la realizarea unei Cărți de Aur a Centenarului Marii Uniri, care să fie rodul unei cercetări istorice ample, exhaustive, care să prezinte, în cele mai mici detalii, cum s-a realizat visul de secole al românilor.

De aceea, istoricii și nu numai (sociologi, antropologi, etnografi, etc) au datoria să investigheze izvoarele, documentele vremii, în arhive, din țară și din străinătate, pentru a avea o imagine de ansamblu a acestui fenomen național. Rezultatul acestor cercetări trebuie cuprinse nu numai în Cartea de Aur a Centenarului Marii Uniri, dar și în articole științifice care să fie publicate în reviste românești și din străinătate, în limba română, dar și în limbile de circulație internațională, în Europa, dar și în SUA, Canada, precum și în țările din Orientul Îndepărtat.

Muzeul Centenarului Marii Uniri trebuie să și să se bazeze pe activitatea a 20 de angajați, oameni de specialitate, bine pregătiți, cu studii în istorie, sociologie, antropologie, etnografie, cu disponibilitate de a cerceta documente și izvoare ale vremii, din țară și din străinătate.

În acest sens, Muzeul Centenarului Marii Uniri are obligația de a încheia parteneriate cu Academia Română, cu institutele de istorie, de sociologie, de antropologie și de etnografie, precum și cu instituții de învățământ. De asemenea, Muzeul poate încheia parteneriate și cu asociații culturale și ONG-uri private.

Daniel Gheorghe

TABEL CU INIȚIATORII PROPUNERII LEGISLATIVE PRIVIND
ÎNFIINȚAREA MUZEULUI CENTENARULUI MARII UNIRI

[illegible]